

לייבו, יוסף ("יוסי")

בן ברל ושיינה. נולד ביום ז' במרחשון תש"ח (21.10.1947) בעיר ארעד אשר ברומניה כשהמשפחה היתה בדרכה לארץ. אולם נסיון זה של עלייה לא הצליח והמשפחה נשארה במקום-שבתה. בעיר-מולדתו למד בבית-ספר יסודי והמשיך עד אשר סיים את לימודיו בכיתה י', אך מאז החל מבין משהו היה חולם על העלייה לארץ, כי במשך כל התקופה הזאת ידע יוסף יסורי-מאסר, אכזבה של נסיון-עלייה

נוסף אשר לא עלה יפה. אבל בגיל י"ז בשנת 1964, הגיע סוף סוף לחופי-הארץ עם משפחתו. לא קלה היתה קליטתם בארץ ולמרות זאת ראה יוסף ושמח בגאולה השלימה ולשמחתו לא היה גבול. בירושלים המשיך את לימודיו התיכוניים בגמנסיה "כרמיה" (כיתה י"א), הוא היה מנגן בגיטרה וכך העביר את שעות-הפנאי שלו. בפברואר 1966 גויס לצה"ל ואחרי תקופת-הטירונות עבר קורס מ"כ. בפרוץ מלחמת ששת הימים היה יוסף בשירות-חובה כאחד ממפקדי-הכיתות האהובים בפלוגה. כשמזנה חדשים שירת לשביעת-רצון מפקדיו ופקודיו וביום החמישי לקרבות, הוא א' בסיון תשכ"ז (9.6.1967), יצא, הוא ואנשיו והצטרפו לקבוצה אחת, ושוב לשניה, ועסקו בטיהור תעלות בשעת הקרב שנערך ברמת-הגולן בתל אל-פאחר. אבל תוך כדי טיהור קטע ארוך של תעלה מצאו את מותם — ויוסף ביניהם. הובא לקבורה בבית-הקברות הצבאי בעפולה ולאחר זמן הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים.